

หูกวางช่วงชิงกรดรีออยชยา
กำลังใจกล้า: 11

ระพี ลาคกร

แม้ว่ากรดรีออยชยา ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นราชาแห่งไทย
จ: 11 ตกสลายไปด้วยหอกธนูต่างชนิดกันเป็นมรณะแก่เพื่อนบ้าน โดย
ที่เหตุการณ์นั้นได้ผ่านพ้นมาแล้วกว่า ๒๐๐ ปีก็ตาม แต่ก็เชื่อว่า
สิ่งดังกล่าว อาจจะเข้าไปฝังเป็นเงาอยู่ในรากฐานความรู-
สึกของคนท้องถิ่นสักคนหนึ่ง ไม่น่าจะน้อยมีมากน้อยแค่ไหน

หากย้อนอดีตมา: มีโอกาสทราบได้จากกรณีในตำรา
มรณะศาสตร์ โดยที่เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงซึ่งชีวิตตน
ยังไม่เกิด และมีบางคนมองว่า "มรณะศาสตร์เป็นวิชาที่องจำ" ที่
ให้ไม่อาจหาไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

แต่ถ้ามองเห็นความจริงว่า "หากไม่มีสิ่งนั้น ย่อมไม่มีสิ่งนี้"
ก็คงเห็นเองว่า ถ้าไม่เข้าไปอยู่ในกระแสความจำก่อน คงไม่อาจ
หาคิด จนกระทั่งมองเห็นความจริงได้ในภายหลัง ทุกสิ่งจึงขึ้น
อยู่กับตัวเองว่า "สัจจะที่มาคิดค้นหาความจริงในสิ่งที่สับสนแล้ว
หรือเปล่า?" หรือว่ายังคลุมเครืออยู่กับความสับสนจากเทคโนโลยี

กับอีกด้านหนึ่ง ซึ่งอาจจะเห็นพ้องกันว่าสำคัญคือ ๓ ประการ
ต้องมุ่งมั่นทำงาน แม้กับจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกิดจาก "แรงจล
ใจ" แต่ไม่ยึดติดอยู่กับรูปแบบ หากสาขาความรู้ดังกล่าว
มีรากจากกรอบใจที่กว้าง โดยที่อีกด้านหนึ่งมีเกราะรักษาความ
รู้ส่วนตัวของตนเองและเพื่อนมนุษย์ไว้ได้อย่างชัดเจนได้โดยตลอด
, ย่อมมีธรรมชาติที่กันหนตัวดีทาง หักสรรความจริงไว้
ทุกเรื่อง แม้สิ่งซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่ชีวิตตน จะมีโอกาสสัมผัสกับโลก
ภายนอก เพราะผู้ซึ่งเข้าใจความจริงในตนเองได้ตั้งระดับหนึ่งแล้ว
ย่อมมองเห็นภาพความจริงของทุกสิ่ง ซึ่งปรากฏแก่ตาคนแต่คง

อยู่นอกตาได้อย่างปลอดภัย ๑๒ ชั่วโมง และรูปแบบ เป็นส่วน
หนึ่งของอณูโมเลกุล

เรื่องราวทั้งหลาย ซึ่งผู้ที่อาศัยผ่านพ้นมาจนมากพอสมควร
แม้ว่าช่วงชีวิตหนึ่งของแต่ละคนจะมีเพียงน้อยนิด หากนำมา
เปรียบกับระยะเวลาในจักรเมดิคัลของโลกลักษณะออก ที่
ยังจำได้ คงเริ่มมองเห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นเข้าใจ "ธรรมจักรของ
จักรเมดิคัล" จากสิ่งที่เป็นความจริงเล็กซึ่งยังรับ

จึงสามารถกล่าวอย่างมั่นใจได้ว่า สิ่งซึ่งมีอยู่ในรูปร่าง
คนให้ช่วงก่อน ๆ เคยพูดในลักษณะใดก็ตาม แม้ครั้นไร้อะไร
เรื่องโดยเหตุที่ช่วงนั้น ยังมีจิตวิญญาณที่ติดกับดักอยู่
อย่างเห็นได้ชัด กล่าวไว้ในหลาย ๆ เรื่อง หากช่วงหนึ่งที่
ให้เริ่มมองเห็นเป็นความจริง ชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

ดังเช่นความตอมนั้นซึ่งเคยได้ยินว่า "กระเบื้องจระเข้
ปูลอย ทั้งเข้าหัดจะลอยรวม" เมื่อคาดตามสภาพที่ควร
จะมีไม่อย่างสอดคล้องกับความจริง กระเบื้องเป็นวัตถุ
ซึ่งมีความคงทนแข็งแรงหนักกว่าน้ำ ย่อมจมลงสู่พื้นล่าง
ส่วนที่เข้า ซึ่งคงหมายความว่าถูกน้ำเข้า ก็คนให้อดตาย
ใช้ที่ภาชนะที่ใส่น้ำ หากสภาพในร่างเปล่าย่อมลอยน้ำ แต่
กลับจมลงสู่พื้นล่าง

ถ้ามองภาพรวมของชีวิตคน ด้วยความเข้าใจถึงความ
จริง คงเห็นความสำคัญที่จิตใจ ซึ่งเป็นรากฐานความคิด คง
มองเห็นภาพความหมายจากคำกล่าวของคนรุ่นก่อน ที่สอดคล้อง
กันกับสภาพความจริงในปัจจุบัน ซึ่งเห็นได้ชัดเจน
ยิ่งกว่า มีตรรกะที่ไร้มูลต่าง ๆ ในลักษณะ สอดคล้อง
กันกับสิ่งที่ควรจะเป็น ... สอดคล้องกันกับคำ
พยากรณ์ของบางคน ซึ่งกล่าวว่า "คนดีอยู่ไม่ได้"

ยังมีความคิดประวิทย์คนหนึ่ง ซึ่งเคยได้ยื่นคำปรึกษาแก่คนรุ่น
ก่อน ระบุว่า "ในอนาคต ผู้ใดจะเดินตรงคน ๑ คนจะเดิน
ตาม" แต่ทว่าคนประวิทย์นั้นหาวิเคราะห์ให้ลึกซึ้ง เพื่อนร่วม
สมัยรู้ถึงความจริง ก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจในข้อเท็จ
จริง ผู้ใดในขณะนี้คิดจะหมายถึง ผู้ซึ่งมีความตั้งใจอยู่ในรากฐาน
ชีวิต ทำให้มีอิสระในการคิดโดยไม่ผูกติดอยู่กับเงื้อมมือ
อันรบกวนจิตใจ ทั้งสิ้น รวมถึงสภาพชีวิตที่แม้จะไม่มีร
อบมือใครข่มขี่มันผู้ใด

ในทางที่สังคมกำลังทรนถนกันอยู่นี้ โดยเหตุที่มี
"คนชั้นชั้นแล้วแล้วควมไม่ได้" เพราะขาดการรู้ความจริง
ว่า "เสียตัวร้ายที่เสีย ผลจะเป็นตัวจริง อยู่ในตำแหน่งโดย
แท้" หากมีคนสักคนหนึ่งแม้สักคนเดียว สามารถมอง
เห็นปัญหาได้อย่างลึกซึ้ง โดยที่รู้ว่าเกิดจากความคิด
และพฤติกรรมของคน ข่มขี่จิตใจไว้ว่า เป็นเพราะผล
กระทบโดยสภาพปัญหาซึ่งแต่ละคนได้รับ ทั้งในเริ่มรู้
ลึก และหนักกลับมากดขี่เขาทางออก โดยมุ่งที่ "คุณ
สมบัติของคนดี"

แต่ก็ยังมีบางคนติดเอานิสัยชอบอ้างเข้าใจอย่าง
ผิดๆ ออกได้ยาก ดังเช่นที่กล่าวไว้ว่า "คนดีกับคนเก่งเป็น
คนละเรื่องกัน ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้ว ทั้งสองประเดี๋ยวนี้
รากฐานร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งหมายความว่า คือสิ่ง
ที่ควรจะมีอยู่ในจิตวิญญาณคนเดียวกัน ทั้งเข้าใจได้ดังกระบวน
กรรมศาสตร์ของมนุษย์ ซึ่งควรจะมี "ความเป็นมนุษย์" อยู่ใน
คนสมบัติ

จึงสะท้อนให้เห็นภาพของ "ภาวะสัมพันธ" ซึ่งยังคงแฝงเม้น
เงื้อมมืออยู่ภายในรากฐาน อย่างผิดๆ สู่อิสระภาพได้ยาก แต่

ทำให้เกิด "ภาวะแตกแยก" ดังซึ่งบังขึ้นตั้งแต่วันที่พบใหม่กับคุณ
 ความต้องการที่แท้จริง หากมีปรากฏอยู่ในรากฐานบุคคล
 ใจ เป็นสิ่งสืบเนื่องมาจาก "ความเป็นตัวของตัวเอง" เป็นธรรม
 ชาติอยู่ในความรู้สึกนึกคิด แม้มีสิ่งล่อลวงคือใจปรากฏเปลี่ยนแปลง
 แปลงอยู่รอบด้านรุนแรงยิ่งขึ้นให้สัมผัสได้ ย่อมหลุดได้ทั้งตัว
 เอง จึงเป็นผู้ทำงานอย่างรู้เหตุผล ธรรมดาที่ในตนเอง
 กิ่งก้านหน่อใหม่เป็นสุข มุ่งมั่น คิดดี และพูดดี และมองทุกคน
 ทุกอย่างเห็นในด้านดี ซึ่งผู้ที่มีนิสัยย่อมออกจากตัวเอง
 ย่อมเห็นไม่ได้ กษัตริย์เห็นได้และให้ความสำเร็จแก่ภาพหรือ
 ฝันได้ในหมอกลับเท่านั้น หัว : สะท้อน ความนอจจากมม
 นี้ให้เริ่มใหม่ได้ อย่างปราศจากความรู้สึกแวงหรือสงสัย

คนดีจริงย่อมเป็นผู้ที่ "รู้เขารู้เรา" โดยที่รู้แจ้งเห็นจริง
 แล้วว่า สิ่งใดควรเริ่มต้นที่ตนเองและมีเหตุที่สมควรปฏิบัติ
 อย่างกล้าหาญ สิ่งใดควรเริ่มเรื่องของคนอื่น แม้กระทั่งเรา
 ควรเกิดจากกระทำปฏิบัติ ในผู้คนเกิดความรู้สึกได้เองอย่างมี
 ธรรมชาติ แทนการพูดเองตั้งแต่วันที่ทำได้เห็นกันบ่อย ๆ ดัง
 ไร้อ่างที่ว่า ตนเป็นผู้แทนพระราชาหนึ่ง ตนเป็นนักวิชาการ
 หรือนักอะไรต่อมิอะไร อย่างหลากหลาย แทนที่จะรู้สึกว่าเป็น
 จริง ๆ แล้ว "ทุกคนก็คือคนเหมือนกันนั่นเอง"

ทุกวันนี้เราพบความจริงในสังคมชัดเจนยิ่งขึ้นว่า
 มีคนพูดมากกว่าลงมือทำแล้วจึงหวังผลจากกระทำมาพูด
 อย่างตรงไปตรงมา และมีคนพูดจาในลักษณะเอาดิสทัก
 ให้เกิด "ภาวะสามหา" ยิ่งผู้ที่มีไปเป็นใหญ่ด้วยอำนาจจึง
 เกิดการใช้คำว่าหาอย่างชัดแจ้ง ซึ่งเห็นอันที่ชัด ย่อมสร้าง
 "ภาวะแตกแยก" ให้หลายรอบท่ามกลางทางสังคม ทั้ง
 ให้สังคมจวนต้องตกอยู่ในสภาพ "ตัวใครตัวมัน" รุนแรง

บ่อหม

หากเป็นคนที่ที่ควรได้รับความหวังจากคนทั่วไปจริง
แทนที่จะเป็นตัวสร้างปัญหาเสียดาย แม้จะมีคนเกิดขึ้น
จากคนอื่น เมื่อมาถึงตนย่อมดับได้ที่ตัวเองก่อนอย่าง
เป็นธรรมชาติ เรื่องก็จะยุติลงด้วยไปตามเข้าใจดีต่อกัน
ระหว่างทุกฝ่ายได้ไม่ยาก

อันนี้ คนดีย่อมไม่มีการเสียดายตัวเอง หากในข้อนี้
ในการพิจารณาตัดสินใจโดยคนอื่น โดยเฉพาะแค่ล
ยอโดยตรงกับเรื่องตน ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึก
แก่คนที่ไปว่า "เป็นผู้อยู่อย่างรู้เหตุผล"

แม่ผู้สอนมาเรื่องให้ไม่ร่วมบุญนี้ หรือไปพูด
ย่อมดีเป็นสิ่งที่ควรเริ่มต้นพิจารณาว่า มีโอกาสสนอง
ประโยชน์สู่การสร้างสรรค์อย่างแท้จริงแก่ไหน หรือแม่
อย่างน้อยก็ไม่ก่อให้เกิดผลให้ตัวทำลาย จึงตัดสิน
ใจให้มีความระมัดระวัง และเมื่อรับแล้วย่อมทำด้วย ความ
จริงใจโดยปราศจาก การหลอเอมให้ใจใด ๆ เข้าไปแอบ
แฝงซึ่งเห็นสิ่งสร้างทาง:หาสาระ:แฉงแฉลงใจให้มัน

คนดีจึงย่อมไม่คิดทำตนให้สูงส่งยิ่ง
หากมีจิตวิญาณที่ให้ความสวัสดีแก่ตัวนาง อย่าง
ดีทั้ง หากมีผู้อื่นพิจารณาแล้วเห็นว่า มีความเหมาะสม
สม ทัชารู้สึกว่ามาจากรากฐานที่อิสระและเปิดกว้าง
จริง คงรู้สึกว่ามันคือภาระหนักที่คนธรรมดาจะทน
และเมื่อเห็นชัดเจมแล้ว รับปากแล้ว ย่อมทุ่มเทปฏิบัติ
จากความจริงใจ

อันนี้ ระหว่างบุญที่หนักขึ้นได้ รับมอบหมาย ควร
มีความรู้สึกอยู่ในหัวใจอย่างสม่ำเสมอว่า "เพราะ:ตนรับ

-ปากเองแล้ว" จึงมุ่งสู้มีลูกอย่างประสาฬกาหรืออ้างเพื่อหวังแก้
ตัวไม่ว่าเรื่องใด

จึงไม่สร้างตมามรู้สักในเกิดขึ้นกับผู้อื่นว่า "อยู่อย่างเอาตัว
รอดไปวันหนึ่ง" แม้พฤติกรรมซึ่งสะท้อนออกมาทำให้รู้สักว่ามี
ทรงห่วงเหนียวทุกรูปแบบ" ซึ่งเกิดจากภาวะวิตติตทั้ง๑๑หน่ว
โดยที่มีกร "เห็นใช้อำนาจแก้ไขมีลูก" ติตตมมาในอัน
ได้ถึงความจริงอีกทางหนึ่ง ตัวเห็นที่ปรากฏเห็นได้ชัดเจน
ยิ่งขึ้นในมือของมัน

"หากมองที่ กระบวนการคัดกรองอีกथा" ในเรื่องที่ผ่านมาไม่
หน่นักจะพบว่า ภายในบรรดาภคตของสัตว์มีกรอีกथा มี
กรก่อสร้างอาคารและเครื่องมือในด้านวัตถุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
แต่ความคิดเอาธนะซึ่งผ่านออกมาจากกระบบ สั้นเร็นและ
ด้อยแคบยิ่งขึ้น ทั้ง ๆ ที่ขนาดคหของว่า "กรอีกथाมีหตม
หวังของกรแก้ไขมีลูก"

ครตาคารเหล่านั้นไม่น้อยที่มีพลัง กลับเปลี่ยนทิศทาง
ซึ่งกรให้ความ สดลกับสิ่งอื่นร่วมกับกรมุ่งทำงานเพื่อคห
ระดับล่าง จึงไม่สู้ตำหนิไม่ว่าละไม่อยู่ในด้านในห และ
กรสร้างค่าสด จากหัวอำนาจในด้านกรคัดกรอีกथा
มีกรคิดทบททั้งที่คล้ายสิ่งซึ่งมี "สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม"
เพื่อเอื้ออำนวยให้ทำสิ่งก่อสร้างบนพื้นฐาน "ความ
กันสมัย" แม้ใช้มีเครื่องมือร่วมให้บริการ กรอีกथा

หากสามารถมองเห็นได้ถึงรากฐาน "กรรวมตัวกันเป็น
ชุมชน" บนพื้นฐานกรหังตนเองได้อย่างแท้จริง ตั้งแต่,
ระดับครอบครัว หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ทั่วประเทศ ทั้ง
ถึงระดับประเทศ และชาติ ภาษา ท้าหกรคล้ายไปพิจารณาถึง
เงื่อนไข ซึ่งแฝงอยู่ในรากฐานจิตใจคนเท่าที่กล่าวมาแล้วทั้ง

หมดและสามารถเห็นได้อย่างชัดแจ้ง ย่อมมองเห็นอย่างชัด
เจนว่า สิ่งซึ่งสะท้อนออกมาปรากฏในสังคมมีลักษณะอย่าง
เป็นกระบวนการ คือสภาพที่สร้างเครื่องหล่อเหล็กอยู่เพื่อ
ผลิตดอกดอก และนั่นแหละ ยิ่งเพราะบางมากขึ้น

ส่วนเนื้อหาในคือ "ภาวะจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม" ที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากผลแห่งความอดอยาก ทั้งสิ้น รวมตั้ง "ความอดอยากเป็นประตูด่าน" ด้วย เราจึงหาของจริง แทนไม่พบ แต่ในกระแสนสังคมกลับมีการแพร่ระบาดของ "โรคอ้างจากกรรม" ไม่ว่าจะสาเหตุอันเนื่องมาจากความ
ใน

สภาพที่เป็นเครื่องของสังคมมีจุดมุ่งหมาย จึงมีที่ปลายทางซึ่งกำลัง
เปลี่ยนแปลงไปสู่การล่มสลายจากผลของระบบของมนุษย์โดย
ที่สัมพันธ์กันเป็นลำดับ ดังเช่นที่สังคมกล่าวถึง หลัก
ความจริงว่า "กรรมย่อมสนองด้วยผลแห่งกรรมนั้น
เอง"

โดยสภาพอย่างนี้ "มนุษย์เสรีเสรี" ซึ่งเป็นประตูด่าน
ที่ควรคำนึงถึงที่สุด เหตุผลก็คือ "เสรีเสรีจึงมีเรื่องปลาย
เหตุก่อนข้างสุด" แล้ว และรากฐานมนุษย์เสรีเสรีก็ย่อมอยู่
ที่ "คน" แต่ที่มองภาพรวมของกระบวนการแก้ไขมนุษย์
ซึ่งควรเห็นความสำคัญของคุณภาพคนเพื่อใช้ให้เป็นงานที่
พบว่า มีการบอกกันหาได้เป็นอย่างดีเป็นธรรมดาให้แก้ให้กัน
อันมีสาเหตุ และมีความสำคัญยิ่ง

อันมีสาเหตุอันเนื่องมาจาก "รากฐานซึ่งขาดการมองเห็น
ความจริงที่ตนเองโดยมีการเริ่มต้นที่ "จุดที่ด้วย" จึงทำ
ให้มนุษย์ซึ่งแฝงตัวอยู่ในสังคมเล็ก ๆ หนาแน่นมากขึ้นที่ให้เกิด
ผล เริ่มจากด้านมีค่าที่สุดก่อนอื่น

เพลงจากทุกคัมภีร์: แล้วแรงกดดันทำให้คนทั่วไปเกิดความ
เกรงขามแรงยิ่งขึ้น ยิ่งผู้ซึ่งได้รับอิทธิพลในอดีตร่างประมาทใน
ระดับหนึ่ง ดังเห็นที่กล่าวกันว่า "เมื่อหัดครอง ชาติย่อมยุติ"
และคงมีผลไปทำให้ชาติรุ่ง สันนาบ ย่อมยุติได้ในที่สุด

ส่วนผู้ซึ่งมีใจกว้างอยู่เหนือคนอื่นจากพื้นฐาน "ความยาก"
ที่ยังคงไม่ได้หาคนจับใจสกลใจสกลกับไปชั่วนิรันดร์
ตามกระแสแห่ง หลายนคนย่อมมีพรเห็นด้วยเรื่องสองแคว
อยู่แล้ว บางคนมีน้ำแข็งสร้างไว้ในต่างอื่น และพร้อมทั้ง
จะสละไว้แต่ไม่อยู่กินใหม่ โดยคิดได้แต่เพียงว่า ตาม
มีเงินใช้ แต่จริง ๆ แล้วย่อมขาดทุนเห็นได้ดังคนค้า
รองความเมตตาที่แท้จริง ดังเห็นที่กล่าวกันว่า "ไม่มี
แผ่นหินจะอยู่" แต่ระหว่างยังอยู่บนแผ่นหินก็ขาดทุน
มองเห็นคนที่ความเมตตาของคนอื่นเป็นธรรมดา
อยู่แล้ว อย่างนี้มิได้ชัด เพียงตามแสงส่องออกนี้เท่านั้น
เมื่อมีใจกว้างเท่านั้น

สังคม: ชาติสถาปนา ย่อมมีความจริงได้จากรากฐาน
ความคิดของแต่ละคน ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพชัดเด่นยิ่งขึ้น
เมื่อลำดับว่า มองทุกสิ่งทุกอย่างที่เห็นมีผลใน
คัมภีร์: ชาติสถาปนา ย่อมมีใจกว้างกัน แต่แยกออกจากกัน
เห็นที่เรียกกันว่า "สังคม: เป็นเอกเทศ"

ผลที่ปรากฏเห็นได้ชัดเด่นยิ่งขึ้นก็คือ "คนทะเลาะ
กันรุนแรงยิ่งขึ้น" เพราะที่อีกด้านหนึ่งก็มีการเห็น ความ
สำคัญอยู่สักการ: มีแบบอย่างเอาจริงเอาจัง เพราะที่คนยัง
คงรักการ: เมตตาให้ผู้อื่นอย่าง เพื่อสร้างชาติจักร แห่งตน
และหาพรรคพวก จึงมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างขาด ความ
สนใจที่: ปล่อยให้ตนมองเห็นการ: แล้วสังคม ซึ่งมีการ

สังคมซึ่งควรไปถึงจุดที่สมบูรณ์

แม้ในช่วงที่ "กระแสโดยสภาพกำลังแยกสาขา" มี
 เหนือด้านหนึ่ง และ ท้ายที่สุดแล้ว สำนวนที่ สดคือ "คนไทยด้วย
 กันเอง มีนรากรงานจิตใจไปยึดติดอยู่กับผลประโยชน์ ซึ่ง
 มีกระแสสังคมมาจากชนต่างด้าว ที่ให้เกิดภาวะ "แยกแยะ"
 ภายในนรากรงานจิตใจ ซึ่งอาจเรียกว่า "ใจแยก" มีผลถึงคตม
 แยกแยะภายในสังคม แต่ช่วงนั้นได้ทราบผลของสังคม
 ที่เห็นได้ตรง ๆ แต่เพียงชาติเดียว และ เห็นจนการบุ
 รกต์ยังมีเพียงไม่กี่ราย และ กัดกัน ความหนักหนาค
 ้นการจึงยังคงไม่ต่าง นรากรงานซึ่งมีผลทำลายจิตสำนึก
 ของคนได้เป็นอย่างดี "กระแสโดยสภาพไม่สิ้นคนดี" จึงเกิดขึ้น
 เมื่อโลกและสังคมเปลี่ยนแปลงมาตั้ง สังคมซึ่งเห็น
 "ภาพชัด" อย่างเห็นระบบแต่ขาดกรรมของเห็นตัว ของ สด
 เดิมซึ่งเห็น หากรู้ได้เท่าทัน ทำให้มองเห็น ความสำคัญ ของ
 ด้านที่อยู่ใต้น้ำของกระบวนกรภาพชัดที่ ต่อมาของนา
 ความจริงว่า มีชาติใดที่คือมีอีกหลายประเทศอื่น เป็นสัง
 ษรม คำว่ากระแสโดยสภาพไม่สิ้นคนดี จึงไม่ต้องการพูดอีกแล้ว
 สังคมที่ถือว่าคือตัวแปรอย่างสำคัญที่ชี้ชัดว่า
 ภาวะแยกสาขารองสังคมหนึ่ง ซึ่งอยู่ในหม่มน้ำของโลก
 อันนี้จริงแล้วก็คือ ภาพของกรเปลี่ยนแปลงในด้
 วยแบบ ซึ่งเห็นจนที่ สดต่อมมีเหตุผลเสมอไม่ว่า
 ใจคนไทยที่อยู่ใต้น้ำจิตใจ และ ความคิดอย่างอื่นไม่
 ได้

ดังนั้น ในต้นรูปแบบไม่ว่าจะ ใจ ต่อมมี การเกิดการ
 ต้นหม่มน้ำ ความจริง และ สดต่อมร่วมอยู่ในกระบวน
 การโดยที่ สดจิตใจเป็นนรากรงานกันหนึ่ ต่อมมี การเร็วหรือ

ความจริงอยู่ในอีกด้านหนึ่งด้วยเสมอ

และคงสรุปได้ว่า มีหลายโอกาสตามข้อสงสัยที่คิด
จากความจริงซึ่งมีเงื่อนงำแฝงอยู่ในรากฐานแต่ละคนอย่าง
มีเหตุผลเสียได้ แม้ความทุกข์ระทมที่เร้าเร้ากับตน ก็ไม่
ว่าด้วยเรื่องใด จะนำมันได้ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจถึง
ความจริงในสิ่งนั้น อย่างถ่องแท้แล้ว

ซึ่งสิ่งดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ มีการปฏิบัติ
อย่างดีที่สุด จากสังกรรมซึ่งมีอยู่ในตนเองแล้ว แทน
ที่ชั่วร้ายแต่คิดผ่านพ้นมาแล้วด้วยใจกว้าง ซึ่งธรรมชาติ
ได้มอบมาให้โดยแท้

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หม่อมหลวง

คงพิมพ์ใน น.ส.พ. วิทยาสัต

ฉบับวันอาทิตย์ที่ ๑๖ และอังคารที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๐
หน้า ๕ คอลัมน์ "คำขบขัน" ของ "สันติธรรม"